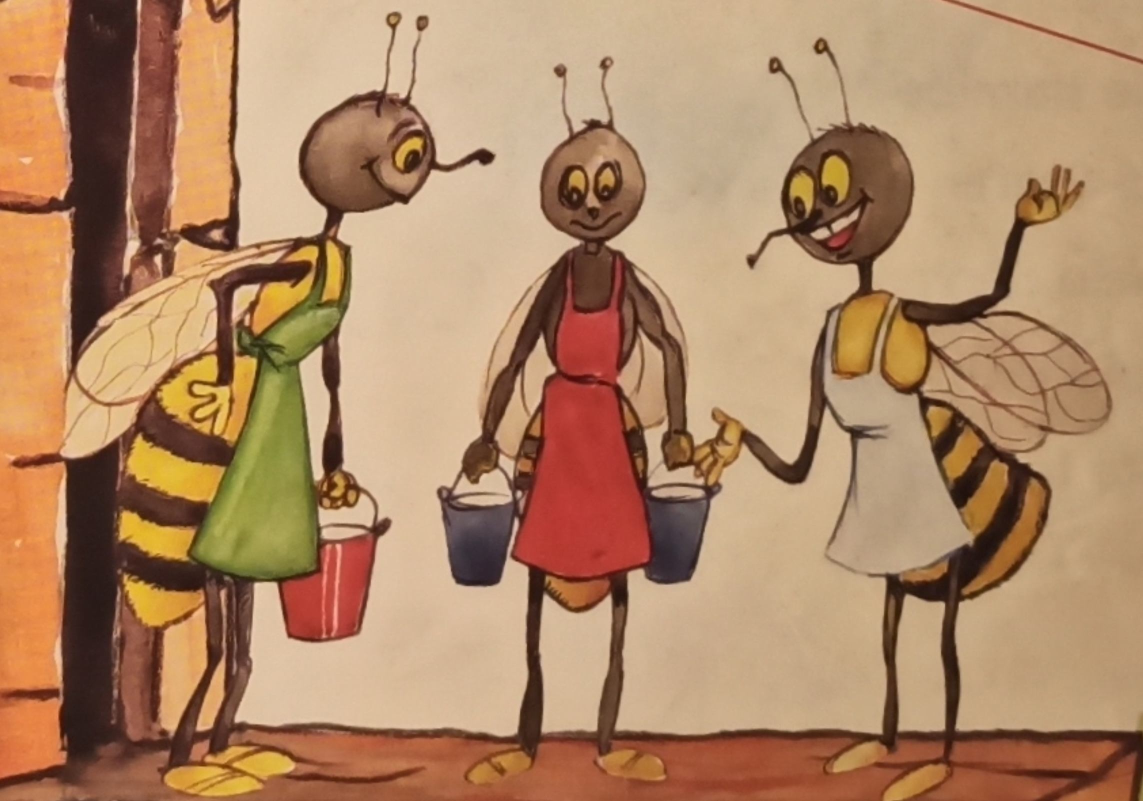
7
2004
Apare lunar, pe data de 20

Cărticica Draga mea pentru copii

Albinuțele

și alte poezii, povești, cântecele, ghicitori

5 948371 500017 07
CASA

sumar

7
2004

…ădina Zoologică
…-ntâmplat într-o grădină
6 Vulpea academiciană
14 Joc - Pentru prăjitură
15 Ce bine e în vacanță la mare!
16 Vine ploaia!
17 Albinuțele harnice
21 Postul lui Ștefan cel Mare
23 Joc - Ploaie de vară
24 Fluturașul / Brotăcelul
25 În vacanță la țară
26 Buburuza
27 Căprița
28 Taloane / Soluții / Puii
29 Margareta și mușețelul
30 Bunicii
31 Schimbarea la Față
… Sfânta Teodora

Cărticica Draga mea pentru copii

Editată de CASA LUX

Președinte Director General: MARIANA BRĂESCU

e-mail: director@casalux.ro

Poezii și povești trimise de cititori

Ilustrația: Mircea Toia

PUBLICITATE: prin SPLENDID MEDIA:

Tel.: 312.94.84; 312.70.40; Fax: 313.92.66;

e-mail: office@splendidmedia.ro

DIFUZARE:

Tel.: 650.68.22; 0740/089.745; 0740/089.748; Tel./Fax: 650.69.19

Adresa redacției:

str. Ciprian Porumbescu nr. 10,
sector 1, cod 010652, București

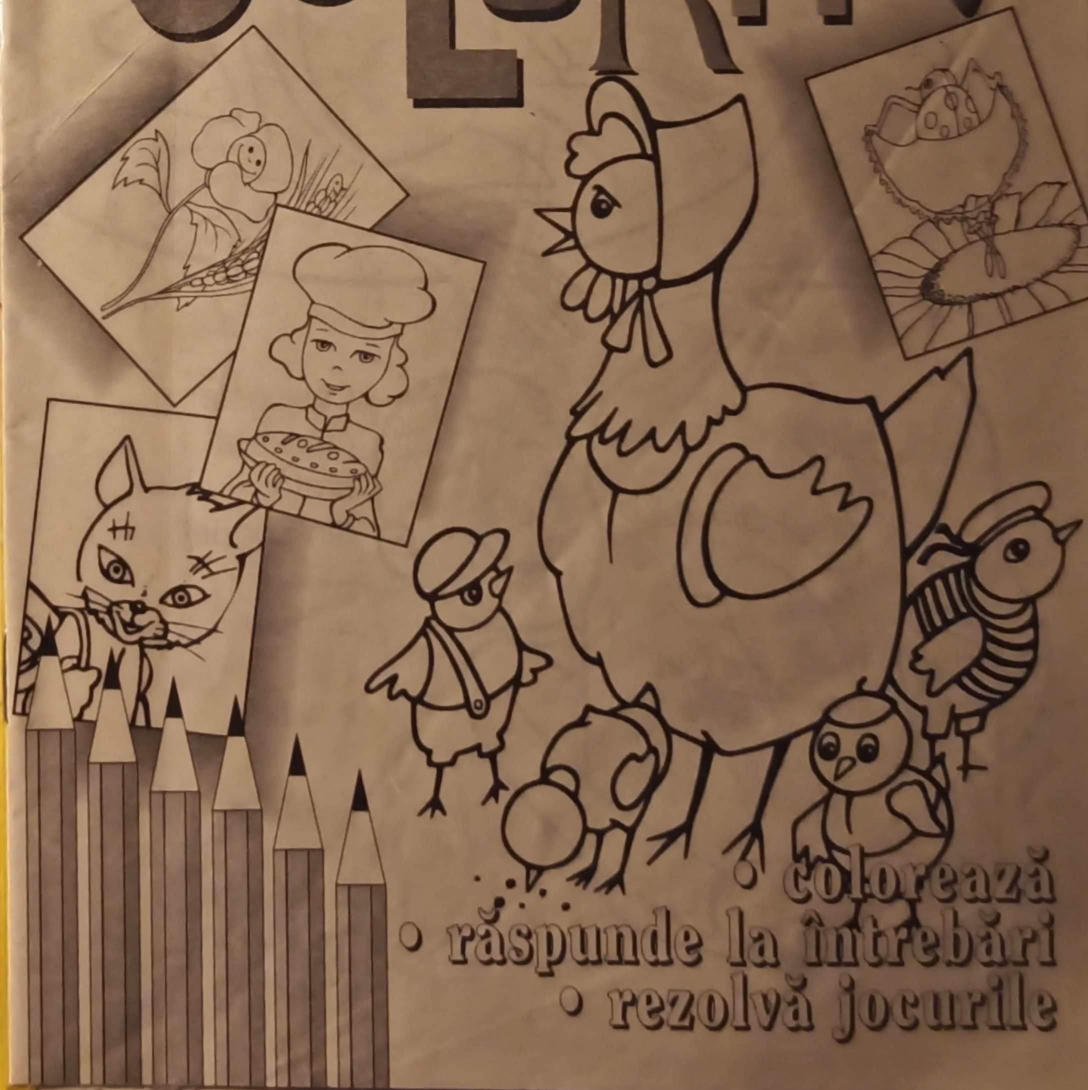
Tel.: 211.63.87; 0740/040.205; tel./fax: 211.74.78

e-mail: dragamea@casalux.ro

ISBN 973-86830-3-3

Se vinde numai împreună cu Cărticica Draga mea pentru copii

Cărticica Draga mea de COLORAT

Soluțiile jocurilor

din Cărticica de colorat

Oac-Oac!
- pagina 1
Răspunsul corect este **c.**

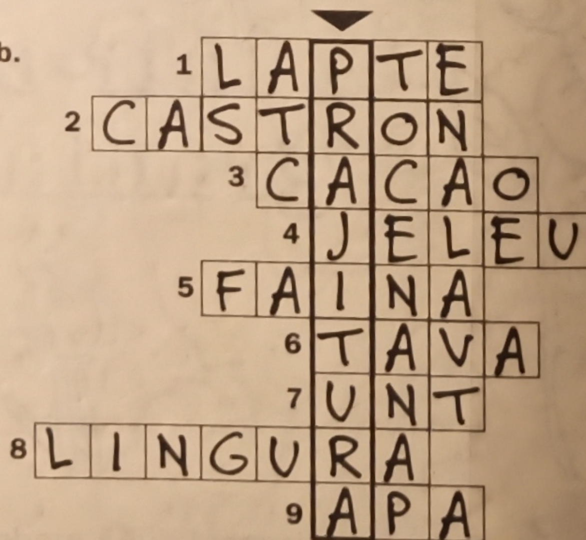
Căprița Me-Me
- pagina 2
Răspunsul corect este **c.**

Două găini și-un rățoi
- pagina 4
Proverbul potrivit este **b.**

Felul preferat...
- pagina 5
... este **PRĂJITURA.**

Zoologică

Elefantul grăsunel
Cu trompa din inele
Ne udă până la piele
Pentru că așa vrea el.

Hipopotamul cel gras,
În nămol până la nas,
Privește cu mirare
Crocodilul fioros
Ce stă tolănit la soare.

S-a-ntâmplat într-o grădină

Pentru micile făpturi
Ierburile sunt păduri
Și-o gânganie pitică
Se tot uită-n sus de frică:

- Amețeală parcă-mi vine,
Negru-i codrul, vai de mine!
Licuriciu-i spune-n șoaptă:
- Las', ți-l luminez la noapte...

Iar gângania, de-a bușa:
- Da, la noapte... Dar acușa?

VULPEA ACADEMICIANĂ

sau

După faptă și răsplată!

O poveste pentru aproape toți copiii

O poveste care se petrece într-un bloc, în zilele noastre, și chiar dacă personajele sunt animale mici - copiii - și mari - adulții - , povestea e palpitantă ca orice poveste polițistă și plină de învățăminte atât pentru copii, cât și pentru părinți și bunici. Povestea se va publica sub formă de serial în Cărticica Draga mea pentru copii.

Iată personajele poveștii:

Țapul - *administratorul blocului*
Vulpea - *prietena și complicea lui*
Câinele lup - *polițistul*
Broasca țestoasă - *o bătrânică singură*
Veverița - *o tânără cochetă*
Jderul - *un tânăr fermecător*
Elevi: Pisicuța gimnastă **Nadia**, Ursulețul **Petrică**, Ursulețul **Costică**, Iepurașul **Dănuț**
Copii de grădiniță: Ariciul **Neluțu**, Iepurașul **Codruț**, Iepurașul **Brăduț**

În acest număr, citește primele 4 episoade.

EPISODUL 1

Leneșul blocului

A fost odată ca niciodată un bloc ca multe altele. În el locuiesc ca pretutindeni tot felul de vietăți: urși somnoroși și greoi, iepurași fotbaliști, veverița cochetă, bătrâna broască țestoasă, ariciul cel țepos cu familia lui de țepeluși, pisicuța gimnastă, dar mai ales aici își are locuința Țapul. Și pentru că Țapul este personajul principal al acestei povestiri vă propun să ne uităm o clipă în garsoniera lui. Iată, doarme pe pat cu ochelarii pe nas, îmbrăcat așa cum l-a prins somnul și lângă pat vedem două sticle goale și una pe jumătate. O, dar am pătruns prea devreme în locuința lui? Să fie atât de dimineață? Nu, căci școlarii au plecat de mult la școală, iar părinții lor la muncă. Și atunci?! Ei, dar Țapul nostru are regim special. El este leneșul blocului. Abia acum se trezește și el. Să vedem cum o să se comporte. Iată-l, se întinde până îi trosnesc oasele și-i sar ochelarii de pe nas. Cât o fi ora? N-are ceas, dar are telefon. Formează numărul la robot și din aparat se aude de zece ori cocoșelul-robot cântând cucurigu. Ora zece! Ce matinal! Dar dacă nu ai nici o ocupație trebuie să-ți găsești una. Să caști gura după cei ce vin sau pleacă la muncă ori la școală. Țapul se ridică mahmur, își ia pipa, sticla cu băutură o pune în buzunarul din spate al pantalonului și iese pe ușă. Cum stă la parter, toată lumea va trece prin fața lui. Și așa mai trece timpul. Dar deocamdată nu vede pe nimeni. Ce plictiseală!

EPISODUL 2

O întâlnire buclucașă

Preocupat de această problemă el nu observă că în bloc intră pâș-pâș Vulpea. Nici aceasta nu-l zărește, căci Țapul stă în dreptul scării. Dar ridicându-și ochii de la sticlă o vede și inima lui se bucură; „iată pe cineva cu care să stau de vorbă" își zice și se grăbește să-și arate bunele maniere.

- Sărut mânușițele, madam!

Vulpea, care tocmai voia să intre în lift, sare atât de surprinsă încât dă să o rupă la fugă. Dar întâlnind figura Țapului își dă seama dintr-o ochire că n-are de ce să-i fie frică. Dimpotrivă, îi vorbește mieros ca să-l câștige.

- O, bună dimineața! Ce persoană distinsă!

Atât i-a trebuit Țapului ca să-și dea măsura inteligenței. Flatat, îi răspunde cu o întrebare:

- He! He! Cum de v-ați dat seama atât de repede?

Vulpea, vicleană, l-a și mirosit de prost:

- Mă pricep la caractere!

Țapul a și căzut în plasă.

- Dați-mi voie să mă prezint: Țapul!, spune cu o plecăciune.

Vulpea afișează aceeași încântare mieroasă.

- Oooo! Ce dornică eram să vă cunosc! Câte am auzit despre dumneavoastră!

E rândul Țapului să afle cine este fermecătoarea persoană care-l apreciază atât de mult, dar Vulpea îi răspunde cu modestie prefăcută:

- O, eu sunt mai puțin celebră. O biată femeie singură: Vulpea.

Oricât de prost, Țapul tot are o tresărire neplăcută:

- O! Sunteți doamna aceea vicleană din cauza căreia un urs încrezător, un nevinovat, și-a pierdut coada? Care ați păcălit un corb vigilent pentru o bucățică de cașcaval? Care vă delectați jumulind găini și cocoșei?

Vulpea izbucnește într-un plâns prefăcut:

- Of! Of! Of! și Vai! Vai! Vai! Ce soartă îngrozitoare să nu poți trăi în lume din cauza răutății și calomniilor! Sunt calomnii! Vorbe aruncate din invidie! Sunt o biată femeie fără apărare! Singură! Văduvă! (cochetă) Și știi... (cu echivoc)... Când ești singură mulți te privesc și multe vorbe-ți ies dacă n-are cine să te apere.

Plânge iar, smiorcăindu-se:

- Voi pleca în lume definitiv! Nu mai are nici un rost! Dacă și un bărbat distins ca dumneata crede în calomnii! Nu am nici o speranță.

Teatrală, se întoarce să plece:

- Adio! Adio! Și nu uita! O clipă am crezut că îmi vei lumina viața.

Dar orice s-ar spune prostia Țapului e mai mare decât prudența:

- Cum adică? Să pleci?! „Un bărbat distins ca dumneata". Nimeni nu mi-a mai spus: „Țapule, ești un bărbat distins". Și eu... mă potrivesc la vorbe. Ce-mi pasă mie de corb și cocoșei? Ori de coada nu știu cui?

Strigă:

- Duduie Vulpe, duduie Vulpe. Sigur! E clar că sunt calomnii și eu am jignit o biată văduvă.

Apoi, cu interes crescând:

- Auzi? Și frumoasă și văduvă!

Aleargă după ea răcnind:

- Duduie Vulpe! Duduie Vulpe!

După un timp revine cu Vulpea, care încă suspina prefăcut.

- Duduie Vulpe, iartă-mă te rog. Te rog cu toată fervoarea mea de țap, iartă-mi jignirea pe care ți-am adus-o fără să vreau. Am greșit că am întrebat. Dacă asta te supără, îți promit că n-o să te mai întreb niciodată nimic!

- Două singurătăți se potrivesc cel mai bine. (Scoate din poșetă cu rapiditate o sticlă de băutură și își încrucișează mâna cu mâna în care are sticla Țapul.) Să bem Bruderschaft! (Cei doi ciocnesc.) Și să ne spunem tu!

Țapul bea și apoi o privește galeș:

- Tuuu!

Înveselită, Vulpea sare în sus:

- Să știi că eu sunt o persoană de viață, pe unde trec aduc veselie. Pot să-ți fac viața plină.

- Fă-mi-o!

Vulpea deschide casetofonul. Se aude muzica și începe să danseze step.

- Am să te învăț step. O să dansez și rock. Am să-ți dau în cărți.(Scoate niște cărți de joc). Am să te învăț șeptic și popa-prostu' și am să-ți îndeplinesc orice dorință.

Țapul se miră cu naivitate:

- Chiar orice dorință?

- Bineînțeles! Ce-ți dorește inimioara?

Țapul behăie pofticios și trist:

- Bani!

Dintr-o dată el își amintește:

- Dar nu mi-ai spus ce căutai în blocul nostru?

- Pe tine!

- Dar nu mă cunoșteai!

- Căutam posibilitatea unor opere filantropice.

La care Țapul îi dă un răspuns absolut tâmpit:

- Opere complete?

- Complete! Volumul doi. Și atunci mi-ai ieșit în cale și mi-am dat seama că ai nevoie de mine.

Plin de speranță, Țapul o conjură:

- Spune-mi că și tu aveai nevoie de mine.

- Desigur. Cu cinstea mea și cu inteligența ta vom face o echipă de forță! Ia-te după mine!

Vulpea începe niște pași de rock. Țapul se ridică și o urmează hipnotic, întâi stângaci, apoi mai bine, din ce în ce mai bine. Cei doi încing un rock îndrăcit. Și e doar începutul!

EPISODUL 3

Cine joacă fotbal?

E amiază. Vin copiii de la școală: Ursulețul Petrică, Ursulețul Costică și Iepurașul Dănuț sunt elevi. Ariciul Nelușu, Iepurașul Codruț și Iepurașul Brăduț vin de la grădiniță.

- Am o foame grozavă, spune Dănuț.

- Așa zici mereu, îi răspunde Petrică. Dar pe drum ai ronțăit o pungă cu mere.

- Sunt sportiv și sportivilor le trebuie vitamine, îi replică Dănuț.

- Și eu sunt sportiv și mă antrenez, se apără Petrică.
El propune:
- Facem un fotbal?!
- Uraaa! Puneți gențile în poartă.
- Și geanta mea de grădiniță? întreabă Brăduț.
Iepurașul Codruț spune și el:
- Și geanta mea în poartă!
Ursulețul Costică le spune:
- Ne mai trebuie un centru-înaintaș.
În acest moment intră pe ușă, grațioasă, Pisicuța Nadia.
Iepurașul Dănuț sare:
- Iată centrul-înaintaș!
Pisicuța Nadia răspunde cu superioritate:
- Eu sunt gimnastă!
Ursulețul Costică, cu invidie:
- Te dai mare. Nu te cred.
Pisicuța Nadia:
- Ferește-te!
Dintr-un salt face o roată, câteva exerciții la sol și ajunge până la Ursulețul Petrică, care se sperie.
- Altă dată să nu mă mai contrazici!
Apoi pleacă unduindu-se felin, în timp ce băieții rămân cu gurile căscate.
- E o încrezută! Fiindcă o cheamă Nadia se crede Nadia Comăneci! (O imită) „Mă pregătesc pentru Olimpiadă!"
- Nu pot să sufăr pisicuțele!
- Nici eu. Au niște gheare! Nici nu vezi unde le țin, dar când se enervează, aoleu!
Ariciul, modest, asistase la scenă:
- Dacă aveți nevoie de un centru-înaintaș... luați-mă pe mine chiar dacă sunt mic.
- Ești tu mic, dar hai să înveți să le dai clasă, îl încurajează Ursulețul Petrică.
Copiii încep fotbalul; au marcat porțile și au scris pe pereți cu cretă: *Maradona* și *Guadalajara*. Se aud îndemnuri: „Hai Pele!", „Nu te lăsa, Dobrin!", „Ocolește-l!", „Scapă-i o boabă!", „Hai Cămătaru!", „Iată gheata de aur!", „Goool!"

EPISODUL 4

Mâinile sus!

Mingea intră exact pe ușa blocului, pe care o deschide în acest moment Vulpea. E cu pistolul în mână:
- Mâinile sus!
Copiii se sperie.
- Vă arestez pe toți pentru tulburarea liniștii publice și deteriorarea blocului în care locuiți.
Copiii rămân încremeniți.
- Nu vă uitați așa la mine. Mâinile sus, delincvenților, sunteți arestați!

Copiii ridică încet mâinile speriați. Ariciul Neluțu, care e mai mic, începe să plângă cumplit.
- Dacă află tata că sunt arestat o să-mi rupă blănița în bătaie!
Iepurașul Dănuț se sperie și el:
- Dacă tu te temi pentru blănița ta care e platoșă de ace, darmite eu.
Vulpea e necruțătoare:
- Plângeți, plângeți, că tot degeaba. O să vă putrezească pieile în beciurile închisorii, derbedeilor!
Cu timiditate, iepurașul îi spune:
- Nu suntem derbedei, tanti!
- Nu sunt „tanti" pentru tine, huliganule! N-ai mai văzut un polițist deghizat? Interpolul folosește toate mijloacele de luptă împotriva huliganilor, a hoților și a traficanților de droguri.
Copiii se știu nevinovați:
- Nu suntem traficanți de droguri, tanti Interpol!
Vulpea se enervează:
- Am spus că n-aveți voie să-mi spuneți „tanti"?! Numele meu trebuie învăluit în mister. Înainte marș, direcția Administrație, până vine duba să vă ia! Am scăpat lumea de voi.
Îi împinge în camera Țapului. Copiii se sperie și nu mai știu ce să facă.

- Vai de mine și de mine! Să mor atât de tânăr și de nevinovat! tremură Iepurașul Brăduț.

- Nevinovat spui? Dar crima de murdărire a pereților? Dar crima de lovire a liftului? Dar crima de a scrie cu creta *Maradona* și *Guadalajara*?

- *Guadalajara* am scris eu! recunoaște Ursulețul Costică.

- Și nu e o crimă? Dar crima împotriva colectivității? Tulburarea liniștii blocului la ora întoarcerii de la școală?

- N-am crezut că o să ni se sfârșească iluziile atât de repede! se lamentează Iepurașul Codruț.

- Părinții ne așteaptă și o să ne aștepte în zadar toată viața, se gândesc cu toții.

- N-o să apuc să ajung și eu sportiv, halterofil ca tata! își dă seama Ursulețul Petrică.

Fratele său îi ține isonul:

- N-o să mă mai însor să am și eu ursuleții mei!

Vulpea râde cu răutate:

- Ha! Tâlharul! E în clasa întâi și-i umblă capul la însurătoare! O să-ți fie mireasă temnița cea grea!

Micuțul Neluțu, ariciul, recunoaște cu vinovăție:

- Eu nu vreau să mă însor. Eu vreau să intru la școală și să învăț literele. E așa de greu să te uiți la televizor și să nu înțelegi scrisul când se dau filme străine!

Plânge:

- Ăsta-i visul meu, alfabetul.

- Alfabetul nu l-am învățat nici noi tot, spune ursulețul cel mic. Suntem abia la lecția: Petre pune pere, Paul prinde pește, Piticul plânge pic, pic, pic.

Răutăcioasă, Vulpea îi răspunde:

- Pic, pic, pic, așa o să cadă lacrimile voastre până n-o să vă mai țineți pe picioare. La arest cu voi!

Povestea continuă și în numărul viitor.

Poveste ilustrată de Irinel Dragoș Ionescu

Citește și răspunde!

CONCURS cu premii mari pentru cei mici

10 premii x 1.000.000 lei

10.000.000 lei premii în luna iulie

Ce crezi că se întâmplă în episoadele următoare?

1. Copiii rămân arestați.
2. Copiii reușesc să scape.
3. Părinții îi eliberează pe copii.
4. Alte întâmplări.

Alege una dintre variante, noteaz-o în TALONUL DE CONCURS VULPEA ACADEMICIANĂ aflat la pagina 12 a Cărticelei Draga mea de colorat. Răspunde și la întrebările MINISONDAJULUI de pe verso, completează-ți numele și adresa, decupează talonul, pune-l într-un plic timbrat și trimite-l pe adresa redacției până la data de 10 august pentru a câștiga unul din cele 10 premii a câte 1.000.000 lei fiecare!

poezii MICI pentru pitici

Vine ploaia!

Vine ploaia, bine-mi pare!
În grădină am o floare,
Ploaia o va crește mare,
Vine ploaia, bine-mi pare!

Vine ploaia, bine face!
Spicul plin acum se coace,
Spicului răcoarea-i place,
Vine ploaia, bine face!

Albinuțele harnice

S-a întors cercetătoarea
Să le spuie la surori
Că-i deschisă toată floarea
Și câmpia de cu zori.

Și-au plecat aproape toate
La cules cu mii și mii,
Lăsând vorbă la nepoate
Să-ngrijească de copii,

Căci muscoii și bondarii
Și-alte neamuri de pădure
Pe șoptite, ca tâlharii,
Umblau mierea să le-o fure.

Însă paza-n stupi e bună,
Că târziu, după apus,
Colo jos, sub stupi, la lună,
Ei zăceau cu burta-n sus.

Postul lui Ștefan cel Mare

Era în vremea când Ștefan cel Mare și Sfânt avea bătălii cu turcii mai mereu. De data aceasta, la Podul Înalt, Domnitorul se afla în fruntea oștirii sale. Erau viteji oștenii Măriei Sale, însă nu erau prea mulți; mai mult de-atât, ei erau țărani pașnici, obișnuiți cu munca câmpului.

Oștile turcești erau câtă frunză și iarbă: ieniceri nemiloși, călăreți neîntrecuți care zburau pe câmpurile de luptă călare pe cai arăbești. Ei aveau tunuri care sfărâmau și cele mai puternice ziduri...

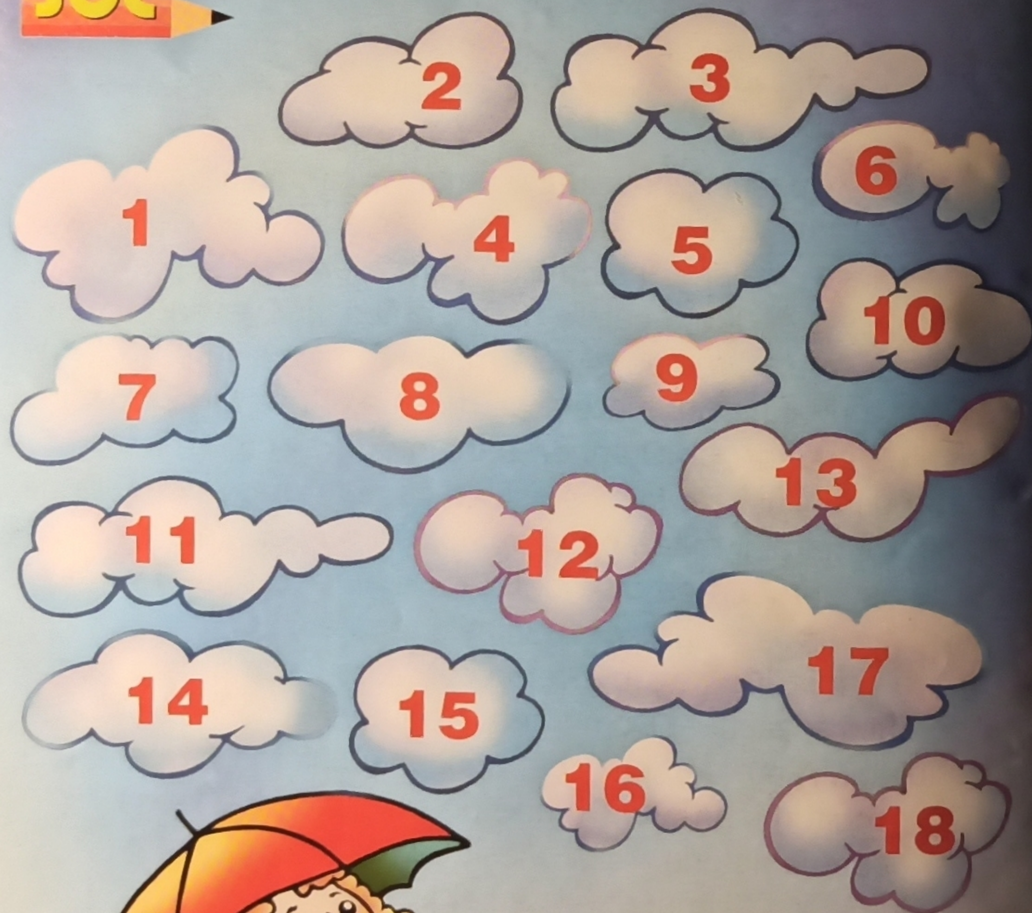
- Doar o minune dumnezeiască ne va ajuta să biruim! a spus Ștefan, gânditor. Cu Dumnezeu înainte, dragii mei! a strigat el către oștenii lui cei inimoși, știind că doar dragostea față de pământul natal îi mână pe ei în luptă și nu dorința de înavuțire și de asuprire, ca pe otomani. Iar Dumnezeu sigur îi va ajuta pe cei cu inimile curate.

Și așa a fost. Oastea lui Ștefan cel Mare i-a învins pe turci și de data aceasta și Domnitorul s-a întors victorios în Târgul Vasluiului. A mers în biserică, a îngenunchiat în fața altarului, mulțumindu-i lui Dumnezeu și aducându-i laudă pentru victorie. Apoi a ieșit, i-a chemat pe oșteni împrejurul său și le-a spus:

- Dumnezeu ne-a ajutat să biruim! Trebuie să-i mulțumim: toată Țara Moldovei va posti numai cu pâine și apă timp de 4 zile!

Așa s-a întâmplat. Astfel i-a adus Ștefan cel Mare laudă lui Dumnezeu, care l-a ajutat să-i învingă pe turci și în alte bătălii!

Ploaie de vară

**Pe mătușa Aglaia a prins-o ploaia.
Noroc că avea umbrela la ea!
Dacă te uiți pe cer, descoperi că unii dintre nori sunt identici. Știi care?**

Afli răspunsul în numărul următor al Cărticelei.

Ștrandul nostru-i o copaie,
Apa-i scoasă din fântână,
Ne scăldăm sub foc de soare
Și-adormim pe preș de lână.

Ne trezim în larmă mare:
Dincolo de gard și flori
Auzim un cucurigu
Repetat de patru ori.
Dar și-n zori aceeași larmă
Face ca să simt tot frigul,
Ce să cred, aici la țară
Ceasul strigă „Cucurigu!"

Buburuza

Pe un fir de margaretă
Buburuza cea cochetă
Se sucește, se înclină
Ca o mică balerină.
-Ia te uită ce-ndrăzneală,
M-ai călcat pe o petală!
Ce-ar fi vântul să te-apuce
Și în trestii să te-arunce?
- Nu fi tristă, margaretă,
C-am făcut o piruetă.
Azi m-am înnoit, vezi bine:
Fustă roșie cu buline!

Căprița de la stână

Me, me!
Me, me!
Dragă-mi este iarba verde,
Este bună și gustoasă
Și face brânzica grasă
Tocmai bună pentru masă!

Me, me!
Me, me!
Casa noastră stână e,
Casa noastră stână e.
Ciobănașul face caș
Dulce pentru copilaș.

Bunicii

Cu ochii blânzi
Și pletele cărunte
Un Făt-Frumos
Îmbătrânit de vremi
Știa cu-atâtea basme
Să ne-ncânte,
Cu-atâția viteji
Ce-n lupte nu se tem.
Alăturea de el
E-o bună zână
Cu păru-nvăluit
De promoroacă,
Ce ne-a purtat
Cu dragoste de mână
Și ne-a vegheat
Nevinovata joacă.
Acum ei cresc
În suflet amintiri
Despre un timp
Ce-n urmă a rămas,
În zori zâmbesc
Din roșii trandafiri,
Chemându-ne
Să facem lung popas.

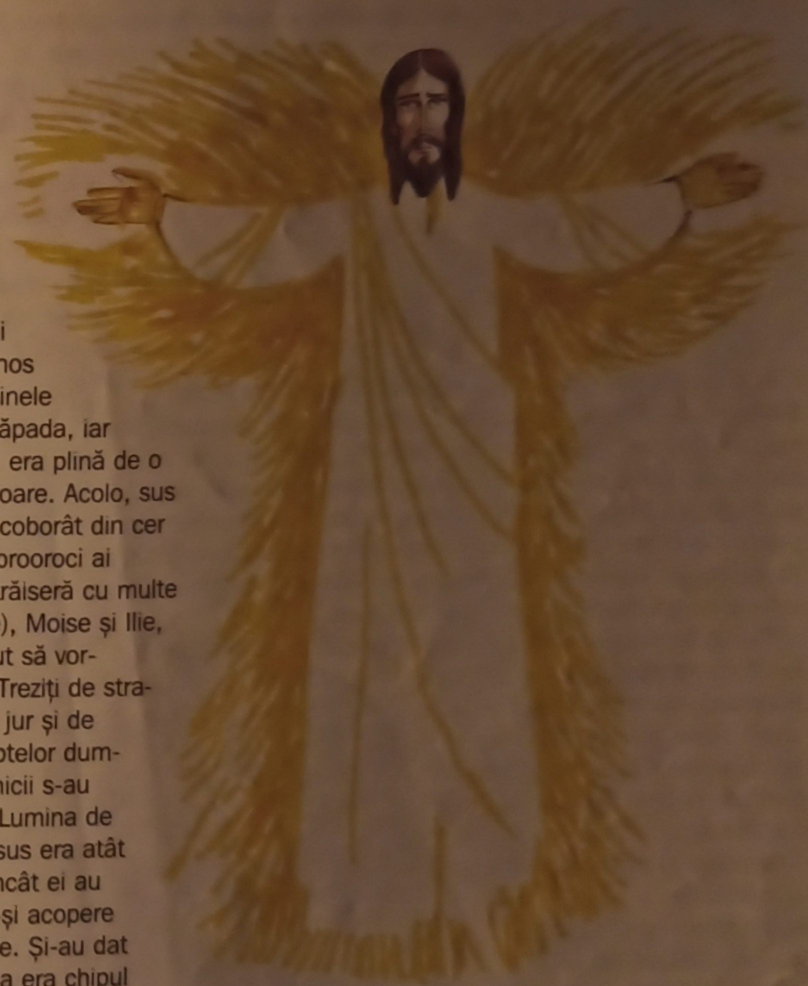
Schimbarea la Față

6 august

A venit vara și soarele este tot mai prietenos cu noi; vacanța e în toi, iar copiii s-au risipit care mai de care ba la munte, ba la mare, ba la bunici. Să nu uitați însă, dragi copii, că și în aceste zile de vacanță biserica a rânduit sărbători foarte frumoase la care sunteți chemați să luați parte și voi alături de părinți sau bunici. Una din ele este și **Schimbarea la Față**. De ce se numește astfel? Pentru că ne aducem aminte de ziua în care Domnul Iisus, Fiul lui Dumnezeu, Cel Care în viața sa pe pământ era la chip asemenea oamenilor, și-a schimbat fața omenească și și-a arătat chipul Său dumnezeiesc. Să vedem cum s-a petrecut aceasta.

Iisus obișnuia să se roage în locuri singuratice, departe de mulțimea oamenilor; într-o zi i-a luat pe trei dintre ucenicii Săi, Petru, Ioan și Iacov, și s-au suit împreună pe Muntele Tabor. Iisus s-a îndepărtat puțin de ei și a început să se roage lui Dumnezeu Tatăl, iar ucenicii, obosiți fiind de urcușul anevoios, au adormit. În timp ce se ruga, cu Iisus s-a petrecut această minunată schimbare la față: chipul Lui s-a făcut luminos ca soarele, hainele erau albe ca zăpada, iar toată ființa Lui era plină de o strălucire orbitoare. Acolo, sus pe munte, au coborât din cer doi din vechii prooroci ai evreilor (care trăiseră cu multe veacuri înainte), Moise și Ilie, care au început să vorbească cu El. Treziți de strania lumină din jur și de murmurul șoaptelor dumnezeiești, ucenicii s-au înspăimântat. Lumina de pe chipul lui Iisus era atât de puternică încât ei au fost nevoiți să-și acopere ochii cu mâinile. Și-au dat seama că acela era chipul dumnezeiesc al lui Iisus și s-au bucurat când i-au văzut pe cei doi prooroci, așa că Petru a zis:

- Doamne, ce bine ne este aici cu Tine; să facem trei colibe, una Ție, una lui Moise și una lui Ilie.

Petru spunea acestea pentru că ar fi vrut ca ei să nu mai plece de acolo căci ochii lor, deși suportau cu greu strălucirea lui Iisus, nu se mai săturau de ea. Atunci, un nor luminos s-a coborât asupra lor și un glas tunător a răsunat din el:

- Acesta este Fiul Meu iubit, pe El să-L ascultați.

Ucenicii au căzut înspăimântați cu fețele la pământ. Când s-au ridicat, erau din nou singuri cu Domnul Iisus, care avea chipul Său obișnuit. El le-a cerut să nu spună nimănui nimic din cele văzute până nu va fi venit timpul patimilor, răstignirii și Învierii Lui, iar cei trei au făcut întocmai.

Repovestită de
CRISTINA MANEA

Sfânta Teodora de la Sihla

7 august

În inima Moldovei, undeva într-o pădure deasă din Munții Sihlei, nu departe de Mânăstirea Sihăstria, se află o peșteră, un loc strâmt și umed care seamănă mai degrabă cu o scobitură săpată de natură într-o stâncă. Mulți oameni vin în pelerinaj să se roage aici pentru că acest loc este încărcat de sfințenie: aici și-a petrecut cea mai mare parte din viață Sfânta Teodora de la Sihla. Poate voi, copiii, o cunoașteți mai puțin, așa că în cele ce urmează o să aflați ce fel de viață a dus ea.

Sfânta Teodora s-a născut și a trăit pe pământul Moldovei în urmă cu aproape patru sute de ani. Părinții ei, oameni credincioși, au silit-o să se căsătorească cu un băiat, evlavios și el, dar cei doi tineri au hotărât împreună să-și închine viețile numai lui Dumnezeu și au mers amândoi la mânăstire.

În vremea aceea turcii dădeau deseori năvală prin părțile Moldovei. Odată au ajuns și la schitul unde se afla Teodora, așa încât maicile și surorile au fost nevoite să fugă și s-au adăpostit în păduri. Teodora a trăit o perioadă în munți împreună cu o altă maică, după care a ajuns la Mânăstirea Sihăstria. Aici l-a cunoscut pe părintele Pavel, care i-a devenit duhovnic, adică sfătuitorul său în tot ceea ce făcea, și care a dus-o în pustietate, în apropierea schitului Sihla. El a povățuit-o să rămână acolo până la moarte dacă va putea să rabde greutățile vieții pustnicești, căci viața de unul singur într-un loc pustiu era foarte grea. Astfel a ajuns Teodora să trăiască în micuța peșteră din Munții Sihlei. A petrecut acolo foarte mulți ani; ducea o viață grea, se hrănea numai cu măcriș, alune și fructe de pădure și răbda frigurile aspre ale iernii. Dar pentru că petrecea mult timp rugându-se lui Dumnezeu a ajuns să nu mai simtă nici foamea, nici frigul; era plină de iubirea sa pentru Dumnezeu, care îi încălzea inima ca focul. Uneori păsările cerului luau firimituri de pâine din bucătăria Mânăstirii Sihăstria și i le duceau în cioc Teodorei drept hrană. Duhovnicul său, Pavel, mai venea la ea din când în când ca să o spovedească, să o împărtășească și îi aducea cele de trebuință. Dar Pavel, fiind bătrân, a fost chemat la Dumnezeu și nimeni nu a mai știut de viața Teodorei în peștera sa din munți. Când a simțit că i se apropie sfârșitul, ea s-a rugat Domnului să îi trimită un preot ca să se împărtășească.

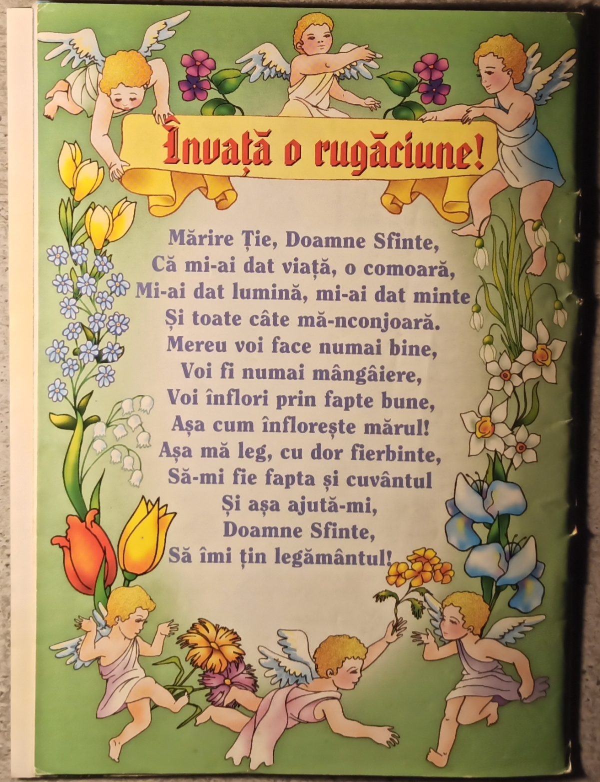

Iată cum i-a ascultat Dumnezeu rugăciunea: monahii de la Sihăstria au băgat de seamă că păsările luau pâine în cioc și zburau undeva în munți. Ei le-au urmărit, au ajuns noaptea în apropierea peșterii și au văzut-o pe Teodora rugându-se, învăluită într-o lumină de foc. S-au înfricoșat, dar sfânta le-a spus să coboare grabnic la Mânăstirea Sihăstria și să-i trimită un duhovnic ca s-o împărtășească cu Sfintele Taine. Călugării au făcut întocmai, iar dimineața când a sosit preotul Teodora s-a spovedit și și-a povestit toată viața ei, iar după ce s-a împărtășit și-a dat duhul.

Când au aflat de viața ei, mulți oameni au început să vină la peșteră să se roage Teodorei, căci pentru toți era limpede că fusese o sfântă. Moaștele ei se află azi la o mânăstire din orașul Kiev (Ucraina) și deasupra lor stă scris: Sfânta Teodora din Carpați.

Dragi copii, când mergeți cu părinții voștri la mânăstirile din Moldova nu uitați să treceți și pe la schitul Sihla să vedeți și voi peștera în care a trăit Cuvioasa Teodora și să spuneți o mică rugăciune. Iar fetițele care se numesc Teodora să se bucure că poartă numele sfintei și să i se roage ca unei adevărate ocrotitoare.

Repovestită de
CRISTINA MANEA

Învață o rugăciune!

Mărire Ție, Doamne Sfinte,
Că mi-ai dat viață, o comoară,
Mi-ai dat lumină, mi-ai dat minte
Și toate câte mă-nconjoară.
Mereu voi face numai bine,
Voi fi numai mângâiere,
Voi înflori prin fapte bune,
Așa cum înflorește mărul!
Așa mă leg, cu dor fierbinte,
Să-mi fie fapta și cuvântul
Și așa ajută-mi,
Doamne Sfinte,
Să îmi țin legământul!